

ние въ човѣка, не само една отъ неговите способности или сили трѣба да работи, но всички сили въ него трѣба да се предизвикатъ на работа и следъ дѣлго разискване помежду си да дойдатъ до общо мнение, до общо заключение.

Мнозина не се познаватъ и отричатъ всичко, каквото другитѣ имъ казватъ. Тѣ не признаватъ, че сѫ горди, честолюбиви, упорити. Щомъ не признаватъ, ще ги поставятъ на изпитъ, сами да сеувѣрятъ. Кажете на гордия, на щеславния, че нищо не разбира, да видите, какъ ще се прояви. Заповѣдайте на упорития да направи нѣщо, да видите, какъ ще ви се противопостави, особено ако той е на друго мнение по въпроса. Всички сили и способности въ човѣка се проявяватъ естествено, затова той трѣба да бѫде искренъ, да се стреми самъ да се изучава. Отъ проявите си той може лесно да се учи. Обаче, за това се изисква съзнателенъ стремежъ — стремежъ, който се намира подъ контрола на разумната воля. Разумна воля е онази, която върши всѣко нѣщо на своето време. Така постѫпва добриятъ градинаръ. Щомъ настѫпи суша, той прекарва презъ градината си водички, които поливатъ всички растения и зеленчуци. На време използува той водните сили и се радва на добри резултати.

Ученникътъ трѣба да има стремежъ да разработва силите си, да се изучава, да знае, въ кои области е слабъ и въ кои — силенъ.